

Lovforslaget, hvor der er Tale om at ansætte Værdien af Skove og Plantager, der staar: For Skove og Plantager ansættes Ejendomsskylden til det 15-dobbelte af den gennemsnitlige Renindtægt i de sidste tre Aar. Vi have ude i de Kommuner, som jeg repræsenterer, ret betydelige Skovstrækninger, nemlig Dyrehaven, Jægersborg Hegn, Ermelunden, Charlottenlund osv. Disse Skove yde for Tiden til Søllerød Kommune 340 Kr., til Lyngby Kommune 2,346 Kr. og til Gentofte Kommune 304 Kr., i alt 2,990 Kr. Hvis man nu vil se, hvad de skulle yde efter den ny Beskatning, vil man paa Finansloven finde, at disse Skove ere opførte i Hovedtrækkene med følgende Indtægter: Skoveffekter 16,000 Kr.; Bomintrader 3,150 Kr., Græs og Hø 6,000 Kr., Vildtsalg 6,000 Kr., Afgift af Teltstader og Etablissementer 35,281 Kr. Det bliver tilsammen en Indtægt af 66,431 Kr. Den samlede Udgift til disse Skove udgør 55,447 Kr. Der bliver altsaa en Renindtægt af 10,984 Kr. Hvis man multiplicerer dette med 15, udkommer der et Beløb af 165,000 Kr., hvilket altsaa er disse Skoves Værdi. Beskattes den nuværende Skat med Ejendomsskyld, saa fremkommer der, hvis f. Eks. det hele laa i Lyngby Kommune, hvor Ejendomsskylden vil blive mindst 2,5 pro mille, en Skat af kun 412 Kr. 50 Øre imod nu 2,990 Kr. Sagen er den, at disse Skove staa jo til et forholdsvis stort Hartkorn, fordi de i gamle Dage have været Agermark og Bøndergaarde, som ere nedlagte og indtagne til Dyrehave. Da alene ca. $\frac{1}{4}$ af Lyngby Sogns Hartkorn ligger i Dyrehaven, vilde det dog være en alt for lille Afgift, om hele den største Del af Dyrehaven, som ligger i Lyngby Kommune, kun kom til at svare ca. 400 Kr. Jeg vil derfor bede det ærede Udvalg, som faar med den Sag at gøre, at have sin Opmærksomhed henvendt paa, om der ikke kan stilles en Ændring til den Paragraf, der angaar saadanne Lystskove som denne. Jeg kan nemlig ikke ret vel tænke mig, at man kan komme ind paa en Vurdering af Dyrehaven, og beskatte derefter, thi derved vilde man komme vel højt op, og dermed kunde Statskassen ikke ret vel være tjent, især hvis den skulde takseres efter de Priser, den kunde udbringes i som Byggegrunde. Naar disse Mangler rettes, er den foreslaaede Basis i og for sig fortrinlig, men saa maa den heller ikke misbruges, og det er det, som vil ske, hvis man følger det foreliggende Forslag. Har man før beskattet visse Ejendomme for lidt eller næsten intet til Kommunen, vil

man nu i Fremtiden beskatte dem med en meget stærk Beskatning. Landejendomme faa saa stor en Nedsættelse for Statsskatten, at de maaske kunne slippe skadesløse fra den store kommunale Beskatning, som er tiltænkt dem. Men hvorledes vil det gaa de andre Ejendomme? I Ændringsforslagene under Nr. 23 og 24 er det foreslaaet, at der ikke maa lignedes under Halvdelen af Kommunens Behov paa Ejendomsskyld, og i Nr. 24 foreslaas endvidere, at Dækning af Amtsrepartitionsfondens Fornødenheder sker for Fremtiden kun ved Ligning paa Amtsraadskredsens Ejendomsskyld. Det blev i Landstinget under Forhandlingerne fremført, at da man i sin Tid vedtog de nuværende Bestemmelser i Landkommunalloven, som ifølge § 50 giver Amtskommunerne Ret til at paaligne Sognekommunerne en vis Del af Amtsraadskredsenes Behov, skete det netop af Hensyn til Kjøbenhavns Amt, fordi man vilde komme til at paaligne Hartkornet alt for meget, naar Paaligningen skulde ske udelukkende paa dette, og man slet ikke ad anden Vej kunde komme til at ramme alle de andre store Værdier, som var i Amtet. Nu var denne Bestemmelse ikke mere fornøden, sagde man, idet man ved Paaligning paa samtlige Ejendomme blev saa godt stillet, fik en saa bred Skattebasis, at Skatten ikke vilde blive synderlig trykkende. Jeg skal tillade mig at anføre nogle Tal til Belysning af dette. Det vil jo blive ret vanskeligt at fremføre noget bestemt, om hvor stor en Værdi, der vil blive at beskatte med Ejendomsskyld, saa længe der ikke er foretaget nogen Taksation, men jeg tror ikke, man gaar saa forfærdelig galt, naar man antager, at Assuranceværdien, der findes paa det paagældende Distrikt, udgør en væsentlig Del af Værdien. Og naar man saa lægger et Beløb til for det nøgne Hartkorn uden Bygningerne, som allerede ere medregnede i Assuranceværdien, tror jeg, man omtrent vil faa den Værdi, der vil blive Tale om at beskatte. Efter de Oplysninger, jeg har kunnet faa, vil Assuranceværdien for den tilbageværende Del af Kjøbenhavns Amtsraadskreds, efter at de i Kjøbenhavn indlemmede Distrikter fra den 1ste Januar 1902 er gaaet bort, være ca. 110 Mill. Kr. Der bliver da tilbage i Amtsraadskredsen 8018 Tdr. Hartkorn, som jeg uden Bygninger vil tillade mig at anslaa til en Gennemsnitsværdi af 6,000 Kr. pr. Td. Hartkorn. Man vil da naa op til 48,108,000 Kr., altsaa tilsammen 158,000,108 Kr. Den Paaligning, Kjøbenhavns Amtsraadskreds